

ERWIN MORTIER TEKENDE VERHALEN VAN VLUCHTELINGEN OP

Een pakketje met een naam

In het boek *Niemand weet dat ik een mens ben* leent Erwin Mortier zijn pen aan minderjarige vluchtelingen. Hij tekende hun verhalen op, Lieve Blancquaert maakte er veelzeggende foto's bij. Hier leest u alvast het verhaal van Doris, die als jonge vrouw uit Burundi naar België kwam en enkele jaren later een bijzonder pakketje kreeg.

Tim

**Hier zijn zo veel witte mensen.
Ik vind witte mensen wel mooi.**

**Vorig jaar ben ik naar Burundi teruggekeerd.
daar heb ik mijn echte mama gezien
en ik was blij.**

**Ze is bijna helemaal dezelfde
als mijn mama hier, die is alleen een beetje groter
dan mijn echte mama.**

**Ik heb ook mijn zusje teruggezien.
Daar was ik ook blij om. En ook
mijn oma.**

**Het was daar warm,
en hier was het heel erg koud.**

**Ik heb ook mijn papa gezien,
ik heb van hem een cadeautje gekregen
en mijn zusje ook.**

**Zij heeft een klein pianootje gekregen
en ik kreeg een voetbal.**

**Als ik groot ben wil ik hier politieagent zijn,
maar ik ga toch soms terugkeren naar Burundi**

om mijn familie te zien.